

GLÒRIA FLORIACH, responsable higienicosanitària; CARME RUIZ, educadora social

"Hem de posar en valor els drets dels residents"

L'impacte de la pandèmia al centre geriàtric Adolfo Montaña el vam viure "amb molta angoixa, molta tensió emocional, molta por a la incertesa del que estava passant i, per descomptat, un cansament físic per la quantitat d'hores de treball", explica la Glòria.

La Carme intenta buscar la part més positiva: "Per mi ha estat dolorosament enriquidor. Sort he tingut de l'equip de treball i de la Glòria, de qui he après moltíssim i amb qui m'he coordinat molt bé. De la capacitat d'adaptació de totes nosaltres, amb les situacions canviant constants. Ens donaven una informació i al cap de deu minuts una altra. Les que no ens vam contagiar de covid-19 sabem quan entràvem, però no quan sortiríem... Amb tot, he tingut sort de l'equip i del treball, de ser totes una i d'aconseguir arribar allà on hem d'arribar si

anem totes juntes".

Van intentar cuidar molt les famílies perquè el nivell d'estrès baixés al màxim i estiguessin més tran-

quil·les. Recorden que el moment més dur va ser quan al juliol de l'any passat, després de mesos de contenció, van registrar el primer resident positiu de covid-19.

MERCHE FERNÁNDEZ, tècnica en Cures Auxiliars d'Infermeria (TCAI)

"Fas un petit dol per cada pacient que perds; els que es curen els sents com una victòria"

Treballa a la Unitat de Geriatria Aguts (UGA) al torn de matí. Durant la primera onada va estar a la planta de pacients semicrítics. Fa molts anys que hi treballa i mai es va imaginar que passaria pel que ha passat.

"Crec que el treball que es va fer va ser brillant, perquè no érem personal d'UCI ni d'urgències, érem un equip format per personal de diferents plantes, però gent que va facilitar moltíssim la feina. Arribes a la conclusió que és igual el que vingui si entre tots ens ajudem, i he tingut la gran sort de viure-ho. Hi haurà un abans i un després com a professionals i com a persones. Hem plorat, hem rigut, ens hem enfadat (no entre nosaltres, sinó amb la situació d'impotència), però ho hem viscut", explica la Merche.

Resiliència és la paraula que resumeix la seva experiència: "Ens

hem adaptat a les situacions que han anat donant el millor de nosaltres mateixos. Hi ha gent molt bona treballant a l'Hospital. L'import-

tant, a vegades, no és a què t'enfrontes sinó amb qui t'hi enfrontes. I aquí només puc dir 'gràcies!'".